

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אידי דמשמשא ידא דטבחא מפתת.												!
תלמיד חכם צריך שילמוד ג' דברים: כתב, שחיטה, ומילה.	ואמר רב יהודה אמר רב:											◊
אף קשר של תפילין, וברכת חתנים, וציצית.	רב חנניא בר שלמיא משמיה דרב:											◊
ואידך?												ז
הני שכיחן												!
כל טבח שאינו יודע הלכות שחיטה - אסור לאכול משחיטתו, ואלו הן הלכות שחיטה: שהייה, דרסה, חלדה, הגרמה, ועיקור.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											◊
מאי קמ"ל? כולהו תנינהו												ז
לא צריכא, ששחט לפנינו ב' וג' פעמים ושחט שפיר, מהו דתימא: מדאיך שחט שפיר, האי נמי שחט שפיר, קמ"ל: כיון דלא גמר, זימנין דשהי נדרים ולא ידע.												!
הטבח צריך שיבדוק בסימנים לאחר שחיטה.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											◊
אף אנן נמי תנינא	רב יוסף:											◊
אם שהה כדי ביקור	ר"ש:											◊
מאי לאו כדי ביקור סימנין												◊
כדי ביקור חכם.	א"ל אביי: לא, הכי א"ר יוחנן:											◊
א"כ, נתת דברים לשיעורים												ז
אלא כדי ביקור טבח חכם.												◊
לא בדק מאי?												^
טרפה ואסורה באכילה	ר' אליעזר בן אנטיגנוס משום רבי אלעזר בר ינאי:											◊
נבלה ומטמאה במשא.	במתנתא תנא:											◊
במאי קמיפלגי?												^
בהמה בחייה בחזקת איסור עומדת עד שיודע לך במה נשחטה, נשחטה - הרי היא בחזקת היתר עד שיודע לך במה נטרפה	בדרב הונא, דאמר: [ר"ה]											!
בחזקת איסור קיימא והשתא מתה היא	מר סבר:											!
בחזקת איסור אמרינן, בחזקת טומאה לא אמרינן.	ומר סבר:											!
בהמה בחייה בחזקת איסור עומדת עד שיודע לך במה נשחטה, נשחטה - בחזקת היתר עומדת עד שיודע לך במה נטרפה.	גופא, אמר רב הונא:											◊
ולימא: נשחטה הותרה												ז
הא קמ"ל, דאע"ג דאיתיליד בה ריעותא												!
בא זאב ונטל בני מעים, מהו?	כדבעא מיניה רבי אבא מרב הונא:											^
נטל, הא ליתנהו												ז
אלא נקב בני מעיים, מהו?												^
נקב, הא קא חזינן דהוא נקבינהו												ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא נטלן והחזירן כשהן נקובין, מהו? מי חיישיל שמא במקום נקב נקב, או לא?												ט
אין חוששין שמא במקום נקב נקב.	א"ל: [רב הונא]											ט
ראה צפור המנקר בתאנה, ועכבר המנקר באבטיחים חוששין שמא במקום נקב נקב	איתיביה:											ט
מי קא מדמית איסורא לסכנתא? סכנה שאני.	א"ל: [רב הונא]											ט
מאי שנא ספק סכנתא לחומרא? ספק איסורא נמי לחומרא	א"ל רבא:											ט
ולא שאני בין איסורא לסכנתא? והא אילו ספק טומאה ברה"ר - ספיקו טהור, ואילו ספק מים מגולין - אסורין	א"ל אביי:											ט
התם הלכתא גמירי לה מסוטה: מה סוטה ברה"י, אף טומאה ברה"י.	א"ל: [רבא]											ט
שרץ בפי חולדה וחולדה מהלכת על גבי ככרות של תרומה, ספק נגע ספק לא נגע - ספיקו טהור, ואילו ספק מים מגולין - אסורין	מתניב רב שימי:											ט
התם נמי הלכתא גמירי לה מסוטה: מה סוטה דבר שיש בה דעת לישאל, אף הכא נמי דבר שיש בו דעת לישאל.												ט
צלוחית שהניחה מגולה ובא ומצאה מכוסה - טמאה, שאני אומר: אדם טמא נכנס לשם וכיסה הניחה מכוסה ובא ומצאה מגולה, אם יכולה חולדה לשתות ממנה, או נחש לדברי רבן גמליאל, או שירד בה טל בלילה - פסולה	רב אשי, ת"ש:											ט
מה טעם? מפני שדרכן של שרצים לגלות ואין דרכן לכסות, (אי נמי, טעמא דהניחה מגולה ובא ומצאה מכוסה, מכוסה ובא ומצאה מגולה, הא מצאה כמה שהניחה - לא טומאה איכא ולא פסולה איכא)	ואמר רבי יהושע בן לוי:											ט